

Oponentský posudek

Na diplomovou práci Jindřišky Dudziakové lze nahlížet dvěma pohledy. Práce je sama o sobě výborná. Jen mě napadá otázka, jestli je toto téma dostatečně vhodné pro diplomovou práci studenta oboru herectví na Katedře činoherního divadla. Při plném vědomí, že divadlo poskytuje svobodnou tvořivou činnost v nejširším slova smyslu, a tudíž i platformu alternativního – imerzivního divadla, z mého hlediska okrajovou, ale i časově omezenou, ale pro vlastní tvůrčí rozvoj hereckého umění nemá zásadní význam. Paradoxně však tento typ divadla dokáže aktivně působit na své účastníky a vyvolat v nich intenzivní pocit výjimečného a neopakovatelného zážitku.

Název diplomové práce – Hledání autenticity v imerzivním divadle - už sám o sobě ve mně vyvolal pochybnosti, protože tento typ divadla vnímám pouze jako ne zcela dospělý projekt, který s sebou přirozeně nese pocit generační sounáležitosti, poznávání, hravosti, zvědavosti a ověřování si věcí. Ale také potřeby předvádět se. Uznávám ho tedy jako vhodnou pomůcku hereckého hledání v časově omezeném období. Rozhodně ne jako cosi, co by mělo být cílem dlouhodobého směřování, a to už vůbec nemluvím o cíli ekonomickém, existenčním.

Autenticitu v imerzivním divadle chápu dokonce jako jistý protimluv. Vnímám ji spíše jako situační autenticitu, které v životě nedosáhnou zdaleka všichni a přitom s ní velká část herců vystačí po celý profesní život. Skutečným cílem by mělo být dosažení uvědomělé, fixované a vždy tvořivé autenticity a plného pochopení při ztvárnění velké dramatické postavy. Jsem si vědom, že autenticita není spontaneita a spontánnost není jen vlastním prožitkem či pouhou ztrátou zábran. Nemohu se zbavit dojmu, že studenti si imerzivní divadlo, které jim poskytuje prostor pro improvizaci a přímý kontakt s diváky, prostě jen užívají. Vlastní prožitek pak někdy bývá upřednostněn dokonce i před prožitkem diváků.

Musím uznat, že práce sama je naprosto nadstandartní, ucelená a kompaktní. Od začátku jsem se nemohl ubránit pocitu, že je dílem intelektuálně velmi zdatného studenta nějakého teoretického oboru. Z mého hlediska je až překvapujícím způsobem obsáhlá, pokouší se nahlížet na divadlo ze všech stran. Míra subjektivity je milá a sympatická, o to víc, že je výrazně intelektuálně zaměřená. Také musím pochválit vhodné použití odborné literatury.

Otázky:

- 1) Mohla byste se pokusit porovnat svou vlastní hereckou zkušenost z činoherní inscenace, ať už v disku či Národním divadle s některou vaší prací v imerzivním divadle?
- 2) Jaká je vaše konkrétní herecká zkušenost v imerzivním divadle s hereckou souhrou a partnerstvím?

Ondřej Vetchý